

2. Ar 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais 5 straipsnio pirmas sakinyis ir 2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/55/EB^(?) dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančios Direktyvą 98/30/EB, 3 straipsnio 3 dalies ketvirtas sakinyis turi būti aiškinami taip, kad „aiškumo ir suprantamumo išlyga“ netenkinama arba „aukštas vartotojų apsaugos laipsnis, ypač atsižvelgiant į bendrųjų sutarties nuostatų ir sąlygų skaidrumą“, neužtikrinamas, jeigu pardavėjas ar tiekėjas vienašalę teisę keisti kainą nori pagrįsti tuo, kad savo bendrosiose sutarties nuostatose ir sąlygose jis bendrai remiasi reglamentu, priimtu kitai vartotojų grupei ir kitai sutarčių rūšiai, ir pagal kurį, be to, atitinkamos nuostatos dėl teisės keisti kainą nepakanka skaidrumo principui užtikrinti?

⁽¹⁾ OL L 95, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288.

^(?) 2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/55/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 98/30/EB (OL L 176, p. 57; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 12 sk., 2 t., p. 230).

2011 m. sausio 12 d. Verwaltungsgerichtshof (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Leopold Sommer prieš Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien

(Byla C-15/11)

(2011/C 113/04)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantas: Leopold Sommer

Kita šalis: Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyva 2004/114/EB⁽¹⁾ dėl trečiosios šalies piliečių įleidimo studijų, mokinių mainų, neatlygintino stažavimosi ar savanoriškos tarnybos tikslais sąlygų (toliau — Studentų direktyva) Austrijoje taikoma studentui iš Bulgarijos, atsižvelgiant į Bulgarijos stojimo sutarties VI priedo — Protokolo⁽²⁾ 20 straipsnyje nurodytas sąrašas: pereinamojo laikotarpio priemonės, Bulgarija 1 punkto „Laisvas asmenų judėjimas“ 14 punkto pirmą ar trečią pastraipą?

2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar Sąjungos teisei ir ypač Studentų direktyvos 17 straipsniui prieštarauja nacionalinės nuostatos, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamos Užsieniečių įdarbinimo įstatymo nuostatos, pagal kurias visais atvejais būtinas darbo rinkos padėties tyrimas prieš išduodant darbdaviui leidimą įdarbinti studentą, daugiau nei metus gyvenantį nacionalinėje teritorijoje (Studentų direktyvos 17 straipsnio 3 dalis), o viršijus nustatytą didžiausią leistiną įdarbintų užsieniečių skaičių leidimo įdarbinti išdavimui keliamos papildomos sąlygos?

⁽¹⁾ OL L 375, p. 12.

⁽²⁾ Protokolas dėl Bulgarijos Respublikos ir Rumunijos priėmimo į Europos Sąjungą sąlygų ir tvarkos — VI priedas: Protokolo 20 straipsnyje nurodytas sąrašas: pereinamojo laikotarpio priemonės — Bulgarija — 1, „Laisvas asmenų judėjimas“; OL L 157, p. 104.

2011 m. sausio 14 d. Bundesgerichtshof (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Markus Geltl prieš Daimler AG

(Byla C-19/11)

(2011/C 113/05)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Markus Geltl

Atsakovė: Daimler AG

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, taikant Direktyvos 2003/6/EB⁽¹⁾ 1 straipsnio 1 dalį ir Direktyvos 2003/124/EB⁽²⁾ 1 straipsnio 1 dalį, laike apibrėžto proceso atveju, per kelis tarpinius etapus atsirandant tam tikroms aplinkybėms arba įvykstant tam tikriems įvykiams, reikia atsižvelgti tik į tai, ar šios būsimos aplinkybės arba būsimi įvykiai turi būti laikomi tikslia informacija pagal šias direktyvų nuostatas, ir ar reikia, atsižvelgiant į tai, išnagrinėti, ar šios būsimos aplinkybės gali pagrįstai atsirasti arba įvykiai gali pagrįstai įvykti, arba ar, tokio laike apibrėžto proceso atveju, jau egzistuojantys ar įvykę tarpiniai etapai, susiję su būsimų aplinkybių arba įvykių atsiradimu, yra tikslia informacija minėtų direktyvos nuostatų prasme?

2. Ar sąvoka „pagrįstai“ Direktyvos 2003/124/EB 1 straipsnio 1 dalies prasme reikalauja, kad tikimybė būtų laikoma dominuojančia ar didele, arba ar aplinkybės, kurios gali būti pagrįstai laikomos galinčiomis atsirasti, arba įvykiai, kurie gali būti pagrįstai laikomi galinčiais įvykiais, reikia suprasti taip, kad tikimybės lygis priklauso nuo poveikio investuotojui ir kad, esant didelei tikimybei, bus padaryta įtaka akcijų kainai, pakanka to, jog būsimų aplinkybių arba įvykių atsiradimas būtų neišvengiamas, bet ne neįtikėtinas?

(¹) 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir tarybos Direktyva 2003/6/EB dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimo rinka (piktnaudžiavimo rinka); (OL L 96, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 4 t., p. 367).

(²) 2003 m. gruodžio 22 d. Komisijos Direktyva 2003/124/EB įgyvendinanti Europos Parlamento ir Tarybos Direktyvą 2003/6/EB dėl viešai neatskleistos informacijos ir viešo jos atskleidimo bei manipuliavimo rinka apibrėžimo (tekstas svarbus EEE) (OL L 339, p. 70; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 6 t., p. 348).

2011 m. sausio 17 d. Finanzgericht Hamburg (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Fleischkontor Moksel GmbH prieš Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Byla C-23/11)

(2011/C 113/06)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Finanzgericht Hamburg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Fleischkontor Moksel GmbH

Atsakovė: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciniai klausimai

1. Ar eksporto licencijos savininkas turi teisę gauti eksporto grąžinamąją išmoką tik tada, jei jis kompetentingai muitinei (Reglamento Nr. 800/1999 (¹) 5 straipsnio 7 dalis) pateiktos eksporto deklaracijos 2 laukelyje nurodytas kaip eksportuotojas?

2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas:

ar už grąžinamosios išmokos mokėjimą atsakinga centrinė muitinė privalo atsižvelgti į eksporto muitinės atliktus vėlesnius eksporto deklaracijos 2 laukelio pakeitimus?

3. Jei atsakymas į antrąjį klausimą būtų neigiamas:

ar už grąžinamosios išmokos mokėjimą atsakinga muitinė tokiu atveju, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, gali pažodžiui suprasti įrašą eksporto deklaracijos 2 laukelyje ir

atmesti paraišką dėl eksporto grąžinamosios išmokos, motyvuodama tuo, kad paraišką dėl grąžinamosios išmokos pateikęs asmuo nėra su grąžinamąja išmoka susijusių prekių eksportuotojas, ar už grąžinamosios išmokos mokėjimą atsakinga muitinė privalo, jei nesutampa duomenys eksporto deklaracijos 2 laukelyje, kur nurodytas eksportuotojas, 40 laukelyje, kur pateiktos administracinės nuorodos, ir (arba) 44 laukelyje, kur nurodytas eksporto licencijos savininkas, suderinti su paraišką dėl grąžinamosios išmokos pateikusių asmeniu ir prireikus savo iniciatyva pakeisti įrašą eksporto deklaracijos 2 laukelyje?

(¹) 1999 m. balandžio 15 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 800/1999, nustatantis bendrąsias išsamias eksporto grąžinamųjų išmokų sistemos taikymo žemės ūkio produktams taisykles (OL L 102, p. 11; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 25 t., p. 129).

2011 m. sausio 17 d. Grondwettelijk Hof (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Belgische Petroleum Unie ir kt. prieš Belgische Staat

(Byla C-26/11)

(2011/C 113/07)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Grondwettelijk Hof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Belgische Petroleum Unie ir kt.

Atsakovė: Belgische Staat

Į bylą įstojusios šalys: Belgian Bioethanol Association VZW

Belgian Biodiesel Board VZW

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1998 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/70/EB (¹) dėl benzino ir dyzelinių degalų (dyzelino) kokybės, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 93/12/EEB, 3, 4 ir 5 straipsniai bei prireikus Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 3 dalis ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 26 straipsnio 2 dalis, 28 ir 34–36 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiama tokia įstatymo nuostata, pagal kurią registruotos naftos bendrovės, išleidžiančios į laisvą apyvartą benzino ir (arba) dyzelino produktus, įpareigojamos tais pačiais kalendoriniais metais išleisti į laisvą apyvartą taip pat tam tikrą kiekį tvarumo kriterijus atitinkančių biodegalų, konkrečiai kalbant — ne mažiau kaip 4 % v/v bioetanolio, grynu ar bio-ETBE pavidalu, nuo į laisvą apyvartą išleistų benzino produktų kiekio ir ne mažiau kaip 4 % v/v RRME nuo į laisvą apyvartą išleistų dyzelino produktų kiekio?